

Foto: Deník

Rozhovor s trenérem „A-týmu“

Před necelým rokem přebíral „A-tým“ Bělotína, který balancoval na hranici sestupu a udržení se v 1.A třídě. Tým se během náročné, ale kvalitní, zimní přípravy zdokonalil v herní činnosti, naučil se pod vedením nového trenéra bojovat, nevzdávat se a přijímat porážky. Zkrátka se dokázal opět nastartovat. „Kluci se dostali do stádia vyhoření a to bylo potřeba odstranit“, řekl trenér Petr Zatloukal.

Za dva měsíce to bude rok, co jste přišel z divizních Hranic do Bělotína. Cílem bylo tehdy zachránit 1.A třídu, což se povedlo. S osmadvaceti body jste dosáhli na dvanáctou příčku. Jak jste to tehdy viděl? Věřil jste na sto procent, že se Bělotín zachrání?

Je dílo vedení klubu, že Bělotín v A třídě zůstal. To, že mně pan Valenta s panem Bardoněm oslovili a vyšli mi vstříc s tréninkovými podmínkami i hráčskými posilami, bylo na nich. Mohli vybrat jinou cestu. Bělotín byl v docela složité situaci. O záchranu se bojovalo takřka do posledního kola. Ale vzhledem k tomu, jak tým pracoval v zimní přípravě, byla záchrana logickým vyústěním této nepříjemné situace. Avšak stoprocentně jistý jsem si byl opravdu až po vítězném utkání v Hlubočkách.

Jak jste byl spokojen se zimní přípravou a vedla ke zlepšení herního projevu? Díky tomu, že jste v Hranicích působil, mohl tým trénovat třikrát týdně na umělce právě tam. Žádná tělocvična a mlácení do obložení, ale hřiště, mráz a hlavně tvrdá práce s míčem. Mluvím z vlastní zkušenosti... Je to tak?

Jestli mé tréninkové metody vedly ke zlepšení herního projevu, nemohu posoudit. Tým jsem nikdy předtím hrát neviděl. To je otázka spíše pro hráče, nebo fanoušky klubu. Ale díky možnosti trénovat na umělce v Hranicích jsme získali výhodu před ostatními kluby, které tuto možnost neměly. Tělocvičnu jsem jako hráč nikdy nemusel, a tak se snažím zimní přípravu dělat tak, jak by bavila mně.

Mělo na zlepšení hry vliv i to, že si to někteří hráči potřebovali v hlavě srovnat? Teď to nemyslím špatně. Zkrátka, že si museli a potřebovali uvědomit, co vlastně chtějí a pokud pro to něco udělají, bude to ku prospěchu celého týmu?

Kluci se dostali do stádia vyhoření. Ztratili motivaci a hlavně smysl fotbalu, což je v první řadě zábava. Důležité bylo nastavit určitá pravidla a s hráči pracovat jak na mentální, tak i na fotbalové úrovni. Přesvědčit hráče o tom jak dělat fotbal, aby nebyli za „otloukánky“, nebylo zase až tak složité. Dnešní tým má charakter a přirozenou autoritu.

Před začátkem nové sezóny jste uvažoval, zda budete v Bělotíně pokračovat. Nechal jste o tom anonymně hlasovat i hráče a celý tým si přál, abyste zůstal. Měl jste konkrétní nabídku a potřeboval jste si ověřit, zda máte podporu pro setrvání? Nebo nic konkrétního nebylo a chtěl jste jen vědět, zda hráči chtějí hrát a pracovat pod Vaším vedením?

Žádnou (zajímavou) nabídku jsem neměl. Spíše naopak. Po štaci v Hranicích, kde jsem vynaložil enormní snahu vybudovat nový tým, s ním postoupit a hrát v divizi jako nováček důstojnou roli, následně zachránit Bělotín v A třídě, mně stálo docela dost sil, jak fyzických tak psychických. Potřeboval jsem nabrat vítr do plachet, což mělo být mé angažování se ve výchově těch nejmenších fotbalistů (přípravek) v Hranicích, kde začíná i můj šestiletý syn. Ale když jsem cítil snahu a zájem o to, abych Bělotín (kde se cítím velice dobře) ještě dál vedl, nešlo říci ne!

Marian Smolár. Jako jediný se dostal z „B-týmu“ do základu „A-týmu“. Zajímavý typ hráče, který do toho Vašeho fotbalového puzzle zřejmě zapadl?

Marian je velice pracovitý a chytrý kluk, je radost s ním pracovat. Ale takových je v týmu hodně. Žádný, jakkoliv talentovaný, hráč není nic bez spoluhráčů. To tým dělá individuality, ne naopak.

Před dvěma zápasy jste postavil do základu Dominika Hýžu, který skončil v dorostech a měl nastupovat za „B-tým“. Podle ohlasů si nepočínal špatně. Byl to experiment nebo jste si byl jistý tím, že má na tuto soutěž?

Dominika jsem viděl před čtrnácti dny poprvé na tréninku a hned mně zaujal. Má předpoklady tuto soutěž dobře hrát, určitě mě nezklamal a časem se může stát hráčem základní sestavy, pokud bude na sobě poctivě pracovat.

V nové sezóně zatím střed. Spokojenost?

Spokojený nejsem, protože jsme mohli uhrát více bodů, než jsme získali. Není to až tak o umístění. Špice tabulky je velmi vyrovnaná.

Předpokládám, že cílem je hrát na špici a možná se pokusit o návrat do krajského přeboru. Ale reálně. Jak to vidíte dnes a jaké jsou Vaše plány do budoucna?

Když jsem tým přebíral, byl v krizi, tu jsme překonali. Tým jsme stabilizovali, naučili se získávat body, nedostávat moc branek (momentálně nejméně obdržených v soutěži) a teď se musíme ještě naučit góly i střílet. Potom můžeme přemýšlet o lepším postavení v tabulce. Jinak ve fotbalu nic neplánuji, život už něco vymyslí.

Výhry, prohry. To je fotbal. Když prohrávejte snažíte se spíš kluky povzbudit nebo je tzv. zpucujete?

Jasně, každá prohra štve a ve mně to bublá jak v sopce. Ale za tu dobu u týmu jsem snad ještě žádný „amok“ neměl. Ono kopnout do ležícího není až tak těžké. Tak se spíše snažím tým zvednout.

Stejná otázka jako pro kapitána týmu Lukáše Biskupa. Vyřazení z poháru České pošty, které bylo víc než smolné. Pár vteřin před koncem vyrovnávací gól a selhání na pokutových kopech. Bolelo Vás toto vyřazení?

Jak říkám, každá porážka mrzí, ale už jsem zažil větší zklamání. A takové zápasy zvedají adrenalin, což je někdy i zdravé. Takže v pohodě.

Můžete nastínit jak bude vypadat zimní příprava? Kde budou probíhat tréninky, posily, změny v kádru...

Přál bych si, aby příprava proběhla podobně jako loni, takže dvakrát týdně „umělka“ v Hranicích, třídní soustředění v Ústí nad Orlicí, zimní turnaj v Hranicích a zbytek v areálu Sokola v Běltoině. Co se týká změn v kádru, tak nemám problém pracovat se stávajícím kádrem. Pevně doufám, že budou pokračovat tři velezkušeni a podle mě stále výborní matadoři Janovský, Wojnarowski a Juřica. Pokud však bude vedení chtít hrát výše, potřebujeme získat alespoň jednoho, dva hráče vyšších ofenzivních kvalit.

Jak se Vám spolupracuje s vedením klubu?

Musím přiznat, že než jsem se s Běltoiněm domluvil, sháněl jsem informace od hráčů nebo lidí znalých místních poměrů o činnosti v klubu. Cítil jsem, něco hodně nezdravého. Ale na druhou stranu bych to nebyl já, kdybych to nevzal. A dnes, po roce spolupráce, jsem za to rád. Mám pocit, že můj vynaložený čas a práce má smysl, za což patří můj velký dík jak panu Valentovi, Bardoňovi, J.Biskupovi, J.Majerskému, hráčům, se kterými jsem nečastěji ve styku, tak i našemu věrnému fanklubu, který každý nemá.

Tip na umístění po podzimu?

Věřím, že tým má kvalitu na umístění kolem pátého místa.